

Charlotte-saken

Charlotte Thoresen søkte hjelp hos en psykiater, men ble i stedet utsatt for overgrep. Tønsbergs Blads avsløringer i saken gjennom nesten ti år har ført til at mannen ikke lenger jobber som psykiater. Nå vil også regjeringen lære av Charlotte-saken, slik at historien ikke gjentar seg.

Innsender: [Sindre Dahl-Øen](#)

SINDRE.OEN@TB.NO / REDAKSJONEN@TB.NO

INNHold	1
1 INNLEDNING	2
2 CHARLOTTE THORESEN-SAKEN	
2.1 Slik ble saken til	2
2.2 Charlotte-saken i flere tidsperioder	4
2.3 Fra enkeltskjebne til graveprosjekt	4
2.4 Metodevalg	6
2.5 Dette ble konsekvensene av TBs dekning	8
3 PSYKIATEREN	
3.1 Arbeidsgiveren; Sykehuset i Vestfold	9
3.2 Statsforvalteren og Helsetilsynet	10
3.3 Psykiateren	11
3.4 Etikkvurderinger	12
4 CHARLOTTE-SAKEN PÅ REGJERINGENS BORD	
4.1 De som ikke fikk autorisasjonen tilbake	13
4.2 Fra Charlotte-saken i Tønsberg til nasjonal sak	15
4.3 Andre medier	16
4.4 Spesielle erfaringer	17
4.5 Hva skjer nå – en families kamp	18
VEDLEGG	20

1. Innledning

Charlotte-saken handler om en ung kvinne som var psykisk nedbrutt, og som tok kontakt med en psykiater hun kjente for å få hjelp. Psykiateren skrev ut reseptbelagte midler til Charlotte, og prevensjonsmidler, og innledet et forhold til henne. Han ble også anklaget og dømt for overgrep, en dom som for øvrig ikke er rettskraftig ettersom Charlotte gikk bort før anken ble behandlet.

Regjeringen vil lære av Charlotte-saken, for å hindre at flere unge kvinner skal bli ofre, og til og med måtte gå bort, som følge av for dårlig håndtering av autorisasjonssaker. Tønsbergs Blad avslørte at psykiateren fikk fortsette å behandle unge sårbare kvinner, selv etter å bli dømt for overgrep og flere forhold med pasienter. Selv om mildere tilfeller, rent juridisk sett, for andre yrkesgrupper som sykepleiere, endte med at de ikke fikk autorisasjonen tilbake. Sårbarhet i Helsetilsynets behandling av autorisasjonssaker har gjort flere unge, sårbare kvinner som Charlotte til ofre. Nå varsler regjeringen full gjennomgang av både Charlotte-saken og lignende saker, samtidig som regjeringen vil sikre at Helsetilsynets behandling av autorisasjonssaker skal gjennomgå. Dette for å unngå at dagens svakheter i praksisen, som Tønsbergs Blad har avdekket, fortsetter. Det vil potensielt kunne redde mange sårbares liv – slik Charlottes liv kanskje kunne vært reddet hadde psykiateren blitt stoppet i tide.

2. Charlotte Thoresen-saken

2.1 Slik ble saken til

«Helsepersonell har et spesielt ansvar for å ta vare på en høy etisk standard fordi det må være stor tillit mellom helsepersonell og pasienter», påpekte daværende helsepolitiker og Stortingsrepresentant Erlend Larsen (H) etter at han leste seg opp på Charlotte-saken i Tønsbergs Blad. Både Larsen og mange andre stortingsrepresentanter mente at det burde kreves mer av helsepersonell, enn av de fleste andre yrkesgrupper. De mente at det var en ubalanse i maktforholdet mellom Charlotte og psykiateren, både med tanke på den psykiske og fysiske formen Charlotte var i, og at det var et forhold mellom en psykiater og behandler og en nedbrutt ung kvinne som trengte hjelp. Toppolitikere sto også etter hvert i kø for å kommentere Charlotte-saken, de fleste for å ta til ordet for at lignende ikke måtte få skje igjen. Det var alt fra stortingsrepresentanter til statsminister Erna Solberg og helseminister Bent Høie.

Charlotte-saken handler om en ung kvinne som var psykisk nedbrutt, og som tok kontakt med en psykiater hun kjente for å få hjelp i 2008. Psykiateren hjalp Charlotte Thoresen fra Tønsberg med beroligende midler, deriblant reseptbelagte Vival. Samtidig innledet han et forhold til Charlotte, til tross for å ha skrevet ut både reseptbelagte medisiner og angrepiller til henne. Psykiateren innrømmer å ha skrevet ut reseptbelagte medisiner, til tross for at Charlotte var psykisk nedbrutt og alkoholisert ifølge henne selv og familien. I tillegg skrøt han av at han hadde sex med henne da hun sov, og etter at hun skal ha fått beroligende midler. Det kom fram i blant annet en skryte e-post til Charlotte dagen derpå, som Tønsbergs Blad

har fått innsyn i. Det var starten på noen måneders langt forhold mellom psykiateren og Charlotte.

Psykiateren sier han oppfattet at han ble kontaktet som en venn. Psykiateren sendte en rekke SMS-er og e-poster til Charlotte med en meget sterk seksuell sjargong. Det kommer tydelig fram at han anså dem som kjærester. Selv om han per definisjon, etter å ha skrevet ut resepter, var hennes behandler også. I tillegg mener familien til Charlotte, og behandlerne hennes ved Sykehuset i Vestfold, at hun var i svært dårlig forfatning. Psykiateren mener imidlertid at hun var i god form da de innledet forholdet.

I mai 2011 ble psykiateren dømt for disse forholdene i Tønsberg tingrett. Han anket dommen på elleve måneders fengsel, men før ankesaken ble behandlet gikk Charlotte Thoresen bort. Hun ble bare 35 år gammel. 2. juli 2012 velger helsetilsynet å gi mannen en advarsel på grunn av forholdene til pasientene. Året etter mister han autorisasjonen etter klager fra fornærmede. 23. august 2013 mister han autorisasjonen som psykiater, han får ikke ha pasientkontakt lenger. Likevel er han fortsatt ansatt ved Sykehuset i Vestfold. Knappe tre år senere får han tilbake autorisasjonen, men med begrensninger. I august 2020 får han autorisasjonen tilbake uten begrensninger. Tønsbergs Blad fant ut av dette gjennom den rutinemessige gjennomgangen redaksjonen gjør av postlister hos Statsforvalteren og Helsetilsynet. Dette skjedde i august 2020, noe som resulterte i mange nye saker fra oktober 2020 til dags dato.

Dødsfallet til datteren Charlotte startet en lang kamp for foreldrene hennes. De ønsket å hindre at psykiateren gjorde noe lignende med flere sårbare unge kvinner. I følge dokumenter Tønsbergs Blad har fått innsyn i, skal det være snakk om minst tre andre unge sårbare pasienter psykiateren har innledet forhold til. Selv om dette ikke er lov i henhold til helsepersonelloven og kan medføre at autorisasjonen blir inndratt av Statens Helsetilsyn. Dette fordi et forhold mellom for eksempel psykiater og pasient ikke anses som et likeverdig forhold. Mannen som da var i 50-årene ble også anmeldt for forholdene.

Tønsbergs Blad omtalte Charlotte-saken for første gang i 2012 – altså for snart ti år siden. Videre ble psykiateren omtalt i 2012-14 da han blant annet mistet autorisasjonen sin som psykiater, og i 2016 da han fikk tilbake autorisasjonen sin, men da med begrensninger. Dekningen eskalerte høsten 2020 da psykiateren var tilbake i jobb igjen, uten noen form for begrensninger i arbeidet sitt. Han kunne nok en gang arbeide med unge sårbare kvinner, til tross for gjentatte ganger å ha brutt helsepersonelloven med hensyn til forhold til pasient. Selv om både politikere, jus- og psykisk helse-eksperter, kollegaer til psykiateren og familien til Charlotte mente det ikke var på sin plass. Han fikk jobben tilbake igjen uten begrensninger, og med sykehusledelsens fulle tillit.

Stortingsrepresentant og helsepolitiker Erlend Larsen (Høyre) fra Vestfold var politikeren som julen 2020 tok med seg Charlotte-saken til helseministerens bord. Hans ønske etter å ha lest TBs saker om Charlotte var å få til en endring til det bedre når helsepersonell skal få tilbake autorisasjonen. I likhet med regjeringen vinteren 2020-21, stilte han også spørsmål om det skal være slik at alle bør få autorisasjonen tilbake. I noen tilfeller bør helsepersonell ikke kunne få tilbake autorisasjonen, mente han, da det å utnytte stillingen på det groveste går på tilliten løs. Dette ble også starten på Solberg-regjeringens arbeid med helsetilsynets

autorisasjonsbehandling, og en viktig årsak til at fokus på psykiatere og psykologer som misbrukte sine stillinger fikk en egen ekspertgruppe til å revurdere behandlingen av sakene. Dette vil igjen føre til store endringer for hvordan tilsvarende saker behandles i framtiden, noe som altså er mye takket være Charlotte-saken.

2.2 Charlotte-saken i flere tidsperioder

2012-14: Psykiateren fikk først advarsel fra helsetilsynet i 2012, deretter mistet han autorisasjonen 23. august 2013 som følge av forhold til minst tre pasienter totalt. Tønsbergs Blad omtalte denne prosessen, fra vinteren 2012 til vinteren 2014. Sakene viste at psykiateren hadde sex med full og psykisk nedbrutt kvinne. Siden nyhetsredaktøren kjente godt til saken fra den gang, og også husket psykiaterens navn, ble det oppdaget at det igjen var noe som skjedde med psykiaterens autorisasjon i august 2020. Dette ble oppdaget som et resultat av systematisk postlistejobbing. Den første sakene ble skrevet i 2012 i Tønsbergs Blad, og omhandlet rettsaken og tilsynssaken. 3. oktober 2012 hadde journalist Ellen Bering en artikkel som beskrev Charlotte-saken fra starten i 2008 til oktober 2012. Det var blant annet på bakgrunn av advarselen til helsetilsynet og den ikke-rettskraftige dommen fra tingretten. I tillegg til at familien tok kontakt med journalisten.

2016: I 2016 fikk psykiateren på nytt jobbe på Sykehuset i Vestfold, men under strenge restriksjoner. Dette ble også omtalt av Tønsbergs Blad i 2016, blant annet med en kommentar av ansvarlig redaktør Sigmund Kydland. Saken og kommentaren kom som et resultat av at psykiateren fikk tilbake autorisasjonen, men med begrensninger. Dette skapte reaksjoner i 2016 – blant annet blant leserne og familien til Charlotte.

2020-22: August 2020 fikk psykiateren jobben tilbake på SiV for fullt, uten noen restriksjoner. Han jobbet i et psykiatrisk akutteam, som har direktekontakt med pasienter. Det inkluderte også direktekontakt med unge sårbare kvinner. De første sakene om Charlotte ble skrevet på bakgrunn av rettspapirer, dokumenter fra helsetilsynet og Fylkesmannen i Vestfold (nå Statsforvalteren) og intervju med familien. Høsten 2020 fikk Tønsbergs Blad innsyn i dokumenter fra Statens helsetilsyn og Fylkesmannen. I dokumentene kom det fram at psykiateren hadde fått autorisasjonen tilbake etter nærmere fire år med begrensninger, takket være attest fra avdelingslederen sin ved Sykehuset i Vestfold.

2.3 Fra enkeltskjebne til graveprosjekt

Charlotte-saken startet med en enkeltsak, men endte opp som en nasjonal sak som vil føre til store endringer i hvordan autorisasjonssaker behandles fremover. I starten handlet det mest om Charlotte og psykiateren, og hva som hadde skjedd fra 2008 til dags dato. Inntrykk og tilbakemeldinger fra leserne, politikere og helsepersonell endret imidlertid fokus over til hvordan praksis i behandlingen av denne type saker er.

Psykiateren ble dømt, men dommen ble ikke rettskraftig på grunn av Charlottes dødsfall. Det var ifølge varslene en viktig årsak til at de varslet Statens helsetilsyn om forholdene. Det

resulterte i behandling hos både helsetilsynet og Statsforvalteren, som het Fylkesmannen på daværende tidspunkt. Foreldrene var blant varslerne. Det var også kollegaer til psykiateren, og andre som hadde sett forholdet på nært hold, blant annet flere som har behandlet Charlotte. Helsetilsynet påpekte i sine vurderinger at Charlotte var å regne som pasient, på grunn av utskrivning av medikamenter. Og at det var upassende å skrive ut både beroligende midler og prevensjon for dagen derpå når han var i et forhold med henne. Charlotte mente at forholdet var påtvunget. Psykiateren sa at forholdet var presset på av Charlotte.

I august 2020 fikk psykiateren fjernet restriksjoner rundt sitt ansettelsesforhold ved SiV, der han fikk jobbe som psykiater for unge sårbare kvinner for DPS Vestfold sør. Mannen hadde ikke lenger restriksjoner knyttet til sin stilling som psykiater, og pasientgrunnlaget var i stor grad unge sårbare kvinner. Dette fattet TB interesse for, på grunn av sakens alvor, blant annet dommen fra tingretten i 2011 og beskrivelser i sakspapirene fra helsetilsynets behandling i saken. Samt at det var snakk om flere unge kvinner. Vi spurte oss om hvordan psykiateren kunne få tilbake autorisasjonen uten begrensninger, når mange andre «mildere» saker som blant annet bruk av hasj på fritiden og sykepleieres kjæresteforhold med tidligere pasient ikke fikk samme resultat. Psykiateren fikk ifølge helsetilsynet fritt spillerom på SiV, noe også ledelsen på SiV bekreftet.

Tønsbergs Blad stilte spørsmål ved helsetilsynets håndtering av saken. For å bedre forstå helsetilsynets behandling av autorisasjonssaker, gjennomførte TB en analyse av 30 tilfeldige autorisasjonssaker av lik eller mildere alvorlighetsgrad. Sakene var hentet hovedsakelig fra andre Amedia-aviser, men også gjennom dialog med Statsforvalteren, helsetilsynet og google-søk. Om lag halvparten av sakene omtalte autorisasjonssaker knyttet til profesjonene lege, psykolog og psykiater. Den andre halvparten sykepleiere, hjelpepleiere og vernepleiere. Målet var å få bedre forståelse i hvordan helsetilsynet jobber med denne type saker, og ble brukt sammen med dybdeintervju av ansatte i helsetilsynet. Sakene ble både begjært innsyn i og hentet fra andre mediekkanaler, og sjekket ut med helsetilsynet. Summen av dette, resulterte i en ny hypotese. Det virket som om yrkesgrupper som leger, psykiatere og psykologer fikk raskere tilbake autorisasjonen, noe som ga grobunn i nye spørsmål om behandling av autorisasjonssaker til helsetilsynet. I de samtalene kom det frem at det ikke er uvanlig å få tilbake autorisasjonen etter tre år. Tilbakemeldingen fra helsetilsynet var også at det ikke er vanlig å forfordle noen yrkesgrupper foran andre. Deler av dette intervjuet kommer også frem i en av sakene, der også en jusekspert uttaler seg. Men mer om denne undersøkelsen i et eget kapittel senere i rapporten.

Charlotte-sakene i TB gjorde at stortingsrepresentant Erlend Larsen (H) tok med seg temaet til helseminister Bent Høie i januar 2021. Der ble det ble konkludert med at helseministeren ville se på autorisasjonssaker og saksbehandlingen av denne type saker. Det var i intervju med Larsen at jeg spurte om saksbehandling av autorisasjonssaker, og viste til egne undersøkelser og funn som kommer frem i undersøkelsen. Det kan også ha vært et bidrag til interessen for feltet. Larsen og deretter regjeringen ønsket å se på hvordan saksbehandlingen av denne type saker er, og om det var grunn til å fornye og utbedre dagens saksbehandling slik at behandlingen av denne type saker ble mer rettferdig. I tillegg til at retningslinjene blir tydeligere. Det kommer også frem i flere av sakene som omtaler intervjuer med Larsen. Allerede i januar 2021 ble det dermed lovet en utredning av helsetilsynets arbeid med autorisasjonssaker.

2.4 Metodevalg

Alle runder av Charlotte-saken startet med dokumenter fra Statsforvalteren, Statens helsetilsyn og tingretten. Gjennom å be om innsyn i alle saker som vurderes som mulig interessante, lyktes Tønsbergs Blad å få tak på de rette dokumentene i rett tid. Det var også tilfellet i den siste runden, da psykiateren fikk autorisasjonen uten begrensninger tilbake igjen. En ren tilfeldighet ved at nyhetsredaktør gjenkjente navnet til psykiateren gjorde at den siste runden med saker kom. Mer om det i et senere kapittel.

Jeg skriver mye helsestoff for Tønsbergs Blad, og har derfor satt meg grundig inn i blant annet psykiatrimiljøet ved Sykehuset i Vestfold. Gjennom målrettet arbeid har jeg opparbeidet meg et stort antall kilder i blant annet psykiatrimiljøet i Vestfold, etter at jeg startet som journalist i Tønsbergs Blad i mars 2020. Blant annet fikk jeg kontakt med varslerne i Charlotte-saken, samt behandlerne for de periodene hun var innlagt. Varslerne og behandlerne i Charlotte-saken ga meg en grundig innføring i hva som hadde skjedd i 2008-09, og nødvendig informasjon om Charlotte som jeg kunne bruke som bakgrunnsinformasjon i sakene jeg skrev. Samtidig var foreldrene og tanten til Charlotte svært hjelpelige gjennom å gi meg alle sakspapirene de hadde i saken, som var flere permer med dokumenter. Det ble flere titalls samtaler med familiemedlemmene. Jeg undersøkte om det var alle dokumentene gjennom å be om tilsyn ut fra saksnumrene i de ulike sakene i Charlotte-saken, både hos Statens helsetilsyn, Statsforvalteren og tingretten der saken ble behandlet. Jeg hadde også bakgrunnsamtaler med personer tilknyttet saken i tingretten for å bedre forstå tingrettsdokumentene og opplysninger jeg fikk fra de ulike kildene i sakene. I tillegg til å søke innsyn i dokumenter fra både Fylkesmannen og helsetilsynet, ble det søkt innsyn i rettspapirene og dokumenter ved Sykehuset i Vestfold.

I tillegg foretok jeg intervjuer med kilder jeg har i Statens helsetilsyn og hos Statsforvalteren, på generelt grunnlag, for en grundig innføring i hvordan behandlingen av autorisasjonssaker foregår. Jeg brukte både Google, saker i Amedia-aviser og kilder i de to overnevnte instansene til å finne rundt 30 lignende autorisasjonssaker fra hele landet, hovedsakelig Østlandet, samt autorisasjonssaker som går på forhold, narkotika og tyveri – utført av både leger/psykiatere/psykologer (totalt 15 saker) samt sykepleiere/hjelpepleiere/vernepleiere (totalt 15 saker).

Dette ble brukt som bakgrunnsmateriale for intervjuer med politiske miljøer, deriblant Erlend Larsen og Sylvi Listhaug. Den kvalitative og kvantitative analysen av 30 lignende autorisasjonssaker ga meg bedre forståelse for hvordan helsetilsynet jobber med denne type saker. Det gjorde også at jeg stilte meg noen spørsmål til hvordan saksbehandlingen fungerer i praksis, som jeg tok opp med både helsetilsynet og politikere som Larsen og Listhaug – to politikere som på daværende tidspunkt var på posisjonssiden i Stortinget, og var svært engasjerte i helsesaker. Larsen var også helsepolitisk talsperson for regjeringspartiet Høyre. Jeg kontaktet Larsen i helse- og omsorgskomiteen på Stortinget angående saken. I januar 2021 ble det en sak som regjeringen tok opp til vurdering, og dermed også en sak som endte med en full utredning av helsetilsynets behandling av denne type saker. Helseminister Bent Høie lovet en utredning av autorisasjonssaker, med sak til Stortinget kort tid etter vinteren 2021.

Jeg valgte også å hente inn en juridisk ekspertkilde fra universitetsmiljøet på Blindern i saken, i tillegg til at jeg snakket med advokater som ikke er tilknyttet denne saken for å høre deres mening omkring hva som hadde skjedd. I tillegg hentet jeg inn medisinske vurderinger

fra Sykehuset i Vestfold, og hadde samtaler med medisinsk personell ved Oslo Universitetssykehus for å få mer informasjon om hvordan slike situasjoner som var mellom Charlotte og psykiateren kan vurderes. Dette hovedsakelig for å få god nok bakgrunnsinformasjon om hvordan autorisasjonssaker fungerer fra flere sider enn kun Statsforvalteren og Statens helsetilsyn.

Videre undersøkte jeg både foreldrenes påstander og e-poster, gjennom tett kontakt med behandlerne til Charlotte ved psykiatrisk avdeling ved SiV. Der ble det meste av påstandene og dokumentasjonen bekreftet. Det samme ble gjort opp mot varslerne, for å sjekke at de ulike sidene av saken stemte.

I tillegg hadde jeg en rekke samtaler via e-post, sms og telefon med psykiateren selv, som fortalte sin side av saken i anledning hver eneste sak som ble skrevet. I starten var han ikke interessert i å la seg intervju. Etter hvert ble samtalen lenger, og han svarte også på en del spørsmål i intervjusituasjon. I tillegg skrev han lange e-poster til meg, hvor hans side av saken kom tydelig frem. Mye av denne informasjonen har jeg valgt å ikke publisere, noe jeg kommer tilbake til under etikkvurderingen senere i rapporten. Det var vanskelig å ikke ta side med Charlotte i denne saken, ut fra dokumentasjonen som jeg satt på som beskrev hva som enkelt kunne oppfattes som både dårlig etikkvurdering og lovbrudd av psykiateren. Det var også vanskelig å beskytte psykiateren på en god nok måte fra seg selv, noe som blir omtalt i etikkvurderinger senere i rapporten, samtidig som hans side av saken skulle komme frem. Igjen gikk det i stor grad på at det som ble beskrevet måtte unntas i henhold til Vær varsom plakaten. Mye informasjon kunne ikke brukes da de var av en karakter som ikke egner seg på trykk. For eksempel innhold psykiateren skrev til Charlotte, og meninger psykiateren hadde om saken.

Med unntak av de første dokumentene som jeg fikk fra nyhetsredaktør, har jeg kvalitetssikret samtlige dokumenter og all informasjon jeg har fått selv. Samtidig har jeg hatt en jevn dialog med redaksjonsledelsen underveis i saken, spesielt med tanke på etiske avgjørelser underveis. Familien til Charlotte er svært preget av den situasjonen de har vært i de siste drøye ti årene. Også psykiateren fremsto som utslitt, og hevdet at det var medieoppslagene som førte til at han sluttet i jobben i SiV.

Samtidig er ikke Charlotte der til å kunne forsvare seg mot enkelte uttalelser. Derfor ble det viktig å vekke det som var dokumentert. Hovedsakelig av uavhengige vitner, men også av det som kom fra Charlotte selv, Charlottes familie, psykiateren og familie, venner, behandlere til Charlotte, varslerne, og kollegaer og ledelsen til psykiateren. Det ble en rekke samtaler med arbeidsgiveren til psykiateren, og det var hovedsakelig administrerende direktør ved SiV som valgte å svare på TBs henvendelser. De første månedene fikk TB mange avvisninger på innsynsbegjæringer hos SiV. Fra rundt juletider 2020 gikk det langt enklere å få innsyn i nødvendige dokumenter, helt frem til psykiateren sluttet ved SiV 1. oktober 2021. Jeg brukte mye tid på å sikre alle nødvendige dokumenter fra både SiV, helsetilsynet og Statsforvalteren.

Gjennom blant annet ekspertuttalelse fra Universitetet i Oslo og andre miljøer, samtaler med det juridiske miljøet tilknyttet Charlotte-saken ved Tønsberg tingrett og Agder lagmannsrett der anken skulle behandles, og en rekke andre kilder, viste det seg at behandlingen i tingretten og ankesaken var innenfor godkjente rammer. Spesielt ankesaken satte TB spørsmål rundt, da saken frafalt etter at fornærmede gikk bort. Det er noe som svært sjeldent skjer, men jusekspertene sa at det var riktig praksis. Hovedfornærmede var

død, og kunne ikke lenger gjøre rede for hva som hadde skjedd. I dommen fra Agder tingrett viste det seg også at det var noe uenighet innad i dommerpanelet. Det ble også bekreftet i samtaler med personer som vurderte nettopp denne saken juridisk, og som ikke hadde bånd til verken Charlotte eller psykiateren. De landet likevel på elleve måneders fengsel og en bot, en dom som altså aldri ble rettskraftig.

Tønsbergs Blad møtte, og snakket med på telefon, svært mange kollegaer til psykiateren og tidligere behandlere av Charlotte som reagerte kraftig på at psykiateren i august 2020 var tilbake i jobb, uten begrensninger. Flere av dem hadde førstehåndskjennskap til saken. De pekte på psykiaterens oppførsel ovenfor spesielt sårbare unge kvinner, og stilte spørsmål rundt hvorvidt han bør jobbe med denne målgruppen. Samtidig svarte psykiateren på spørsmål fra journalisten, hvor han innrømmet det som per norsk lov er overgrep – bare at han definerte det som noe som er akseptabelt og lov. Et eksempel er å ha samleie med sovende pasient, uten samtykke. Det forklarte han med at hun innerst inne ønsket det, og derfor var det greit. Tønsbergs Blad sitter på en hel rekke private eposter og kommunikasjon mellom psykiateren og Charlotte, som både familien til Charlotte, Charlottes behandlere og psykiateren har svart ut.

2.5 Dette ble konsekvensene av TBs dekning

Charlotte-saken vil potensielt kunne hindre at liv går tapt på grunn av overtramp i psykiatrien, at flere må dele skjebne med Charlotte. I januar 2021 havnet Charlotte-saken på Stortinget i helse- og omsorgskomiteen og på statsråd Bent Høies kontor, på grunn av oppslagene i Tønsbergs Blad. Målet til politikerne var at lignende ikke skal skje igjen. Den forrige og den nåværende regjeringen ønsker at helsetilsynets behandling av autorisasjonssaker nå blir revidert. Det samme gjelder Charlotte-saken spesielt, ettersom det er av ønske å unngå at lignende skal skje igjen. I følge omtalen av ekspertgruppen som skal se på Charlotte-saken og lignende saker, skriver regjeringen.no at nyttig kunnskap og erfaring skal hentes ut fra disse sakene.

Etter at Larsen og Høie hadde bekreftet i Tønsbergs Blad at TB-avsløringene fikk konsekvenser, har også aviser som Dagbladet og VG skrevet om saken. Det fremkommer tydelig av uttalelser fra både forrige og nåværende regjering at Charlotte-saken vil kunne gi store konsekvenser for behandling av denne type saker hos helsetilsynet. Og som TB også allerede hadde skrevet, at det kom en egen ekspertgruppe som skulle se på denne saken. Helsetilsynet skal endre praksis i blant annet autorisasjonssaker som følge av Charlotte-saken, noe som er lovet å ende opp med en stortingsmelding og politisk behandling på Stortinget. Hovedsakelig to endringer melder regjeringen om; det blir en ny gjennomgang av Charlotte-saken, og saksbehandlingen av autorisasjonssaker skal revideres med mål om mer rettfærdige avgjørelser, skrev regjeringen på regjeringen.no våren 2021 (Helse- og omsorgsdepartementet). Dette bekreftet også statsminister Erna Solberg i et intervju tidlig i september 2021.

Saken har også blitt referert til i en rekke andre mediekanaler, både riksmidier og lokalaviser i Amedia, og har blitt kjent for en stor andel av Norges befolkning. Saken har skapt et voldsomt engasjement gjennom kommentarer, både på sakene og Facebook, og utallige henvendelser til journalist med reaksjoner eller lignende tilfeller som følges opp videre. Det har kommet inn utallige tips til TB, som er fulgt opp.

Charlotte-saken vil kunne få store konsekvenser for autorisasjonssaker fremover. Charlotte-saken har fått en rekke støttespillere i flere partier, som har tatt kontakt med TB for å love velgerne at Charlotte-saken skal føre til gode og varige endringer. En rekke stortingspolitikere vil sikre at denne type overtramp eller overgrep fører til at autorisasjonen blir tatt bort for alltid – ikke bare for noen år. Det kreves også at Charlotte-saken skal få konsekvenser for hvordan autorisasjonssaker i det hele tatt behandles av helsetilsynet og statsforvalteren, noe som vil bety endringer i autorisasjonssaker i fremtiden.

Psykiateren ble også gitt administrative oppgaver som følge av TBs saker, bekreftet administrerende direktør i SiV. Psykiateren skapte et enormt engasjement i det psykiatriske miljøet i Vestfold, og førte til at jeg fikk mange oppringinger fra ansatte som hadde meninger om hva som hadde skjedd, men som ikke ønsket å komme på trykk. Ifølge kollegaer til psykiateren innen psykisk helse i SiV bidro trolig Charlotte-saken til deler av uroen i 2020-21 på sykehuset da det kom varsler mot blant annet avdelingslederen til psykiateren som bidro til at han fikk jobben tilbake. En stor andel psykiatere, psykologer og andre ansatte i psykisk helse i SiV som TB har vært i kontakt med, ser seg svært uenige i hvordan denne saken ble behandlet i august 2020, og det resulterte i en rekke saker om dårlig arbeidsmiljø og dårlig pasientsikkerhet ved SiV. Dette resulterte i en håndfull nye møter med SiV-ledelsen som hyret inn en ekstern aktør for å lage en handlingsplan for bedre pasientsikkerhet og miljø. I den sammenheng ble også psykiateren henvist til administrative oppgaver, og fikk ikke være i rom alene med pasienter. Kort tid etterpå, høsten 2021, sa psykiateren opp sin stilling ved SiV. Samtidig som det kom nytt varsel mot psykiateren, fra perioden rett før Charlotte, og av samme art. Dette kostet han autorisasjonen for andre gang, i begynnelsen av januar 2022.

3. PSYKIATEREN

3.1 Arbeidsgiveren; Sykehuset i Vestfold

Sykehuset i Vestfold viste til offentlighetsloven paragraf 13, i offentlighetsloven da Tønsbergs Blad først ba om innsyn og kommentarer i saken. De ønsket ikke å uttale seg om en enkeltperson som var ansatt hos dem, med hensyn til personvern. Det var i det hele tatt mye motstand i møtet med SiV de første månedene, selv om psykiateren hadde blitt dømt av Tønsberg tingrett, en dom som for øvrig ikke var rettskraftig. Og i tillegg hadde flere saker på seg hos både Statsforvalteren/Fylkesmannen og Statens helsetilsyn. Først var det flere runder med SiV hvor ønsket ikke var å kommentere en enkeltsak, men kun svare på generelt grunnlag. Etter hvert ble det flere møter med administrerende direktør ved Sykehuset i Vestfold, Stein Kinserdal, hvor Charlotte-saken ble diskutert. Da valgte også sykehusledelsen å kommentere psykiateren og Charlotte-saken. Avdelingslederen som gikk god for psykiateren, ønsket derimot ikke å kommentere saken. Det var like før julen 2020 at de første spørsmålene direkte knyttet mot psykiateren ble besvart.

Da jeg undersøkte bakgrunnen for at psykiateren hadde fått autorisasjonen tilbake, viste det seg at avdelingslederen til psykiateren hadde gått god for ham. Det ene dokumentet førte til at alle dokumentene som omhandlet psykiateren ble søkt innsyn i. I kontakt med familien, hovedsakelig foreldre og tante, fikk vi flere permer med dokumenter i saken som vi kvalitetssikret etterpå. For å være sikre på at det ga et helhetlig bilde, og at ingenting var utelatt. Mye av dokumentasjonen ble også gjennomgått med psykiateren, som ga sin forklaring på mye av det som var dokumentert.

Jeg fikk etter hvert innsyn i erklæringen som ga psykiateren jobben tilbake, undertegnet av sjefen hans der han jobbet i DPS. Etter at erklæringen til helsetilsynet ble gjort tilgjengelig i sin helhet av SiV, ble den grundig gått igjennom og kommentert av juseksperter på blant annet overgrepsområdet. Det fremsto tydelig at psykiateren fikk tilbake jobben med bakgrunn i denne attesten, noe helsetilsynet også bekreftet. Selv om attesten svarte ut de viktigste poengene som gjentakelsesfare og hvordan han har vært i jobben de siste tre årene, poenger som var viktig for helsetilsynet, ble det også mye uro innad i psykiatrien på grunn av misnøye fra kollegaer for at han hadde fått autorisasjonen tilbake igjen. Ingen av kollegaene ønsket imidlertid å stå fram, flere oppga redsel for psykiateren som årsak.

Det fremsto også etter hvert at tilliten psykiateren hadde i ledelsen i SiV ble svekket. Kommentarene strakk seg fra at siden avdelingsleder har tillit så har vi tillit, til at psykiater ikke får ha direkte pasientkontakt men hadde fått administrative oppgaver. Kort tid etter at jeg stilte spørsmål rundt hva de legger i ingen pasientkontakt, spørsmål som også ble stilt til de rette vedkommende, som hvorfor og hvordan i praksis, så både avdelingssjef og psykiater opp sine stillinger – i juni 2021. Innen oktober hadde begge to sluttet i SiV. Jeg ba dermed om innsyn i begge oppsigelsene. Mens avdelingssjef ønsket nye utfordringer, oppga psykiateren medieoppslagene som hovedgrunn for oppsigelsen, og nevnte spesielt oppslagene i Tønsbergs Blad. Det skal også nevnes at det var en rekke varsler rettet mot avdelingssjefen i samme periode, som ble behandlet av sykehusledelsen fra sommeren 2020 til sommeren 2021. Etter julen 2020 var SiV svært behjelpelige med å svare på TBs forespørsler i denne saken, frem til 1. oktober 2021 da psykiateren sluttet i jobben ved SiV.

3.2 Statsforvalteren og Helsetilsynet

Den siste runden med Charlotte-saken startet med Tønsbergs Blads rutinemessige og jevnlige sjekk av journaler hos Statsforvalteren og Statens helsetilsyn. Her dukket det opp et dokument med navnet til psykiateren. Det startet en mengde innsynsbegjæringer i en veldig stor sak, både hos Statsforvalteren og hos Statens helsetilsyn. Det ble begjært innsyn i flere titalls dokumenter. Spesielt årsaken til at psykiateren fikk tilbake autorisasjonen uten begrensninger fattet jeg interesse for. Det ble nevnt årsaker som ingen gjentakelsesfare, god oppførsel og ingen overgrep de siste tre årene.

Svarene fra helsetilsynet gjorde meg mer nysgjerrig på hvordan tilsynssaker behandles, og konsekvensene av at det er ilagt såpass mye skjønn. Jeg valgte derfor å gjøre en egen kvalitativ og kvantitativ undersøkelse av 30 relevante saker, noe som beskrives i et eget kapittel senere i rapporten.

Dette resulterte i en tresifret antall dokumenter totalt, som ble analysert og satt i system. Jeg analyserte hver sak kvalitativt, og satte det i system slik at det kunne måles hva som var mer vanlig enn annet. Denne bakgrunnsundersøkelsen utførte jeg for å sette meg bedre inn i helsetilsynets tankesett, og den ga meg mulige hypoteser som at det ble strengere straff for sykepleiere, vernepleiere og hjelpepleiere sammenlignet med leger, psykiatere og psykologer. Funnene genererte en rekke spørsmål jeg stilte videre til politikere på Stortinget, først og fremst Erlend Larsen på grunn av hans fraksjonsansvar for regjeringspartiet Høyre. Partiet hadde også helseministeren på daværende tidspunkt. Mitt utvalg av autorisasjonssaker dokumenterte noe raskere retur av autorisasjon for leger, psykiatere og psykologer. I noen tilfeller var det kun de nevnte yrkesgruppene som fikk tilbake

autorisasjonen, ikke for eksempel sykepleieren eller hjelpepleieren i en lignende sak. Jeg stilte derfor spørsmål ved hvorfor og hvordan dette kunne skje, og om dette var representativt. Langt på vei støttet kilder jeg har i jusmiljøer og helsemiljøer de antagelsene. Det var også noe blant annet Larsen, Høie og Solberg fattet interesse for, ettersom det resulterte i en utredning av behandling av autorisasjonssaker.

Jeg hadde mange bakgrunnssamtaler med eksperter fra medisinske- og juridiske fagmiljøer, som jeg også bruker til andre saker. Først og fremst for å bedre egen forståelse av saken, og for å få en pekepinn på hva som kan være riktig behandling av saken og alvorligheten av den. I tillegg snakket jeg med flere tett på rettsprosessen i tingretten for hvilke vurderinger som var blitt gjort underveis der. Jeg fikk forståelse for at det ikke var godt skjønn å la psykiateren få jobbe med unge sårbare kvinner, noe en jusekspert også ble sitert på. Samme jusekspert sa imidlertid også at det var normal praksis det at psykiater slapp fri fra dommen i tingretten ettersom fornærmede gikk bort. Det ble også stilt spørsmål til hvor vidt det burde være pasientkontakt, noe som genererte spørsmål om det til ledelsen ved sykehuset. Det kan også ha resultert i at psykiateren mistet pasientkontakt kort tid etter at det sto på trykk i 2021.

3.3 Samtaler med psykiateren

Det ble mange samtaler med psykiateren i løpet av 2020 og 2021, både via telefon, e-post og SMS. De første månedene var han svært lite villig til å prate med TB, og det meste av informasjonen han ga ønsket han utenfor avisspaltene. Det var også vanskelig å få tak på han. Etter hvert ble det lengre samtaler og forklaringer per e-post og muntlig i intervjusetting. Han utredet detaljert for egne opplevelser, og egen side av saken. Mye av innholdet ønsket han imidlertid ikke skulle stå på trykk. Noe av innholdet valgte jeg å unnlate da det var av en karakter som krevde motsvar, og hun som da skulle ha kommet med motsvar var gått bort.

Han var uenig i at det han hadde gjort, og det som hadde skjedd, var forenlig med å kalles sovevoldtekt og overgrep. Han definerte forholdet med Charlotte på flere måter gjennom det halvannet året TB har vært i kontakt med han i denne runden, først som kjærester, deretter et følt påtvunget forhold av henne, og som et ikke behandler-pasient forhold. «Jeg opplever stor grad av urettferdighet i hvordan jeg har blitt behandlet. Jeg var aldri behandler for Charlotte», skrev han til TB. Noe han også uttalte i dokumentene i tingretten og til helsetilsynet. Han mente det at han hadde skrevet ut blant annet angrepiller og valium til Charlotte som lege ikke kvalifiserte til et behandler-pasient-forhold. «Dette har aldri vært et tradisjonelt lege-pasient forhold», påpekte han, og peker på at han ikke visste at det var et lege-pasient forhold før etter det første av flere forhold de skal ha hatt. «Jeg oppfattet dette som at hun ønsket å ha en privat relasjon til meg. Jeg hadde tross alt invitert henne til det gjennom flere uker. Hun fikk ikke medisiner for at jeg deretter hadde seksuell kontakt med henne», skriver han videre. Han ville ikke svare på hvorfor han hadde samleie med henne etter at hun hadde sovnet etter noen valium, for deretter å skryte av det per e-post til henne etterpå – at han foretrakk samleie på denne måten. I stedet kalte han det en hevn fordi Charlotte «hadde vært en pest og en plage dagen i forveien». Dette innholdet kommer også frem i dokumenter i saken fra helsetilsynet og Fylkesmannen.

Han var også sterkt uenig i dommen fra tingretten, der han ble dømt til bot og fengsel i elleve måneder. Han angrer i ettertid for å la lagmannsretten henlegge saken, da han heller

burde ha kjempet for frifinnelse. I tillegg peker han på at det ikke var enighet i juryen, men at de landet på en dom som senere ble anket. Psykiaterens beskrivelser i saken sammenfaller i liten grad med hva varslerne, Charlotte og familien og de tidligere behandlerne av Charlotte sier. Han var heller ikke interessert i å snakke om alle varslene mot han, kun Charlotte-saken. Han mistet for eksempel autorisasjonen på grunn av to varsler til, ifølge dokumenter fra helsetilsynet. Høsten 2021 kom det nok et varsel mot ham, fra perioden like før Charlotte, som resulterte i tap av autorisasjonen januar 2022.

3.4 Etikkvurderinger

Det ble spesielt mange etikkvurderinger knyttet til psykiateren. Det første hensynet vi måtte vurdere var navnet hans. I mange av dokumentene vi satt på fremkom navnet til psykiateren. Både fra rettsaken, Statsforvalteren og Statens helsetilsyn. Han var også en lokal person, hvor mange kjenner ham i området der han bor. Det var spesielt hensynet til privatpersonen og hans familie som gjorde at vi ikke gikk ut med navnet hans. Selv om det var svært godt kjent i enkelte kretser innad i Sykehuset i Vestfold hvem han var og hvor han jobbet. Kildevernet ble også brukt på en tosifret antall kilder som jobbet og jobber for Sykehuset i Vestfold, blant annet behandlerne til Charlotte og varslerne i saken – som påstår at de fryktet for egen sikkerhet ved å røpe navnet sitt. Det er for øvrig et spørsmål psykiateren har fått skriftlig, og unnlatt å svare på. Der anonyme kilder ble brukt, ble kildene og informasjonen de kom med grundig kontrollert, ref. paragraf 3.2 i Vær varsom-plakaten. Blant annet med å sammenligne informasjon som ble innhentet eller å gå rett på kildene der det var mulig. Paragraf 4.7 har også vært sentral i denne saken, ettersom det som har skjedd viser til klanderverdige eller straffbare forhold.

Det var mye informasjon som kom fram i saken som ikke kunne benyttes, for å verne om kildene, psykiateren og hans familie, og Charlotte og familien. Det ble lagt fram en rekke grove påstander som vi valgte å droppe i artiklene, mest av alt på grunn av ettermålet til Charlotte og familien til psykiateren. Det handlet mye om detaljer i sovevoldtekten og karakterbeskrivelser. I tillegg var det informasjon som kom fram som var personvernssensitive eller som kunne røpe hvem psykiateren, varslerne eller de tidligere behandlerne var. For at de skulle prate med TB, var også kravet anonymitet. Både varslerne og tidligere behandlere hadde opplevd en rekke trusler, og familien til psykiateren hadde ikke bedt om å bli satt i denne situasjonen. Dette i tråd med VVP paragraf 3.4, 3.5 og 3.9. Angående paragraf 3.9 ga spesielt familien til Charlotte og psykiateren informasjon som var av en karakter at den ikke kan være på trykk. For psykiaterens del ville det være inkriminerende, ref. beskrivelse av overgrep.

Gjennom arbeidet med Charlotte-saken har det vært viktig å ikke være dømmende, men å presentere innholdet så balansert som mulig. Jeg har valgt å fokusere på det som er godt eller svært godt dokumentert, selv om mye av det oppleves som negativt for psykiateren. Derfor har det også vært essensielt at psykiateren har fått rikelig med tid og anledning til å svare på innholdet, ref. paragraf 4.14: «4.14. De som utsettes for sterke beskyldninger skal så vidt mulig ha adgang til samtidig imøtegåelse av faktiske opplysninger. Debatt, kritikk og nyhetsformidling må ikke hindres ved at parter ikke er villig til å uttale seg eller medvirke til debatt.» Han har fått påstander tilsendt og/eller opplest, og alltid fått anledning til å imøtekomme det som skrives. I de fleste tilfeller har han avstått fra dette, men likevel uttalt seg enten skriftlig eller muntlig for å belyse sin side til TB.

Jeg har også valgt å beskytte familien til Charlotte. Familien var opplagt påvirket av det som skjedde i 2008 til 2012, men også av at psykiateren fikk tilbake autorisasjonen. Det var viktig å ikke bli påvirket av familiens side av saken, men hele tiden sørge for at all informasjon jeg mottok ble grundig sjekket ut. Det som ikke lot seg sjekke ut på en god nok måte, ble heller ikke brukt i artiklene. Foreldrene spesielt var svært sjokkerte over at psykiateren fikk fortsette å jobbe med unge sårbare kvinner, og bar på mange sår fra den siste tiden med Charlotte. Derfor ble også språkbruken og beskrivelsene viktig å vurdere, slik at det ikke ble for tøft for familien å lese sakene – selv om påstandene og innholdet var svært godt dokumentert.

Også varslerne og de tidligere behandlerne medførte vurderinger opp mot VVP. Hovedsakelig på bakgrunn av at de ønsket anonymitet på grunn av frykt for konsekvenser for å stå frem. Etter å ha jobbet tett på SiV i snart to år, har jeg en veldig stort kildenettverk på sykehuset, også innenfor psykisk helse. Det lot seg derfor gjøre å få bekreftet det meste av informasjon der. I tillegg lot foreldrene meg få innsyn i pasientjournaler med mer, som dokumenterte veldig mye av den informasjonen som ble presentert meg. Det å ha såpass mange sider av saken, gjorde også at jeg kunne sammenligne kildenes forklaringer, som løfter troverdigheten når det samstemmer.

Det var et tett samarbeid med nyhetsredaktør Erik Wold Aunemo i TB gjennom hele Charlotte-saken. Både med tanke på kvalitetssikring av innhold og vinklinger, og med tanke på etikkvurderinger underveis. Samt mye hjelp i innsynsbegjæringer av nødvendige dokumenter, og klager på innsynsbegjæringer.

4. CHARLOTTE-SAKEN PÅ REGJERINGENS BORD

4.1 De som ikke fikk autorisasjonen tilbake

Jeg begynte saken med å bruke gamle og nye dokumenter om psykiateren, i tillegg til informasjon fra historiske saker i TB. Deretter ble det samtaler med familien til Charlotte og psykiateren, før jeg fikk kontakt med både tidligere behandlere av Charlotte, varslerne som førte til at psykiateren mistet autorisasjonen, og kollegaer av psykiateren. I tillegg ble det en rekke samtaler med både Statsforvalteren og Statens helsetilsyn, og Sykehuset i Vestfold, for å se på kriteriene for hvordan psykiateren fikk tilbake autorisasjonen, og i hvilken grad det var riktig. Den prosessen skapte interesse for hvordan autorisasjonssaker behandles, og hva som fører til hvilke konklusjoner.

For å få bedre innblikk i hvordan autorisasjonssaker vurderes, valgte jeg å plukke ut 30 relevante saker, som både lignet og var «mildere» juridisk sett, som mindre tyveri og mindre narkotikabruk på fritiden. Det var en vanskelig jobb å finne dokumentene til de valgte sakene, da jeg ofte ikke hadde saksnummer eller navn på personene eller lignende informasjon til å identifisere dem hos Statsforvalteren og helsetilsynet. Kun et tidsrom og hvor det skal ha skjedd.

De fleste av autorisasjonssakene er fra Østlandet. Her var det viktig med en kvalitativ undersøkelse av hver enkelt sak, og en kvantitativ undersøkelse av trender og resultater på autorisasjonssakene. Viktige spørsmål som ble besvart var hva klagen eller bekymringen gikk i, hvor alvorlig det ble vektlagt av helsetilsynet, hva slags type regel- eller lovbrudd var blitt gjort, hva slags stilling vedkommende hadde som ble påklaget, hva slags stilling eller rolle

vedkommende hadde som klaget, og hva utfallet ble av autorisasjonssaken. Samtidig så jeg på hva resultatet var etter to år, da det er vanlig å søke om å få autorisasjonen tilbake da. Det var også en tidsramme helsetilsynet pekte på. I de tilfellene det var mulig, som var ved de aller fleste sakene, ble det også sett på hva som var resultatet etter tre til fem år. Rundt halvparten av sakene omhandlet leger, psykologer og psykiatere. Resten omhandlet sykepleiere, helsepleiere og vernepleiere.

Autorisasjonssaker behandles av helsetilsynet, men skal innom Statsforvalteren både før og etter behandling av saken. Det fremsto rimelig åpenbart at det var noen blindsoner i behandlingen av autorisasjonssaker. For eksempel var det spesielt at en sykepleier som innledet forhold med tidligere pasient, og en hjelpepleier som røyket marihuana på fritiden, fikk større konsekvenser enn en psykiater som gjentatte ganger innledet forhold med pasienter, og ble dømt for overgrep (ikke rettskraftig dom på grunn av dødsfallet). Dette avvises som en bevisst strategi av helsetilsynet. Det avvises også at det gjøres en forskjellsbehandling. Det funnene genererte, var en rekke spørsmål til både helsetilsynet og politikere i posisjonen, for å få en kommentar om hva de mener om funnene, og kommentere hvordan autorisasjonssaker behandles og hvilke føringer og retningslinjer som er. Konklusjonen til regjeringspartiene, med Høyre i spissen som hadde helseministeren, var å revidere saksbehandlingen av autorisasjonssaker. SiV-ledelsen påpekte at det var riktig ut fra dagens regler å la psykiateren jobbe for fullt, uten begrensninger. Likevel ila de han begrensninger våren 2021, da etter en rekke artikler i TB som satte spørsmålstegn ved at psykiateren kunne jobbe uten restriksjoner.

Det viste seg at autorisasjonssakene vi undersøkte i stor grad at konsekvensene var større for sykepleiere, hjelpepleiere og vernepleiere. Det var langt oftere at psykologer, leger og psykiatere fikk autorisasjonen tilbake raskere, eller i det hele tatt fikk tilbake autorisasjonen. Det som var felles for alle sakene, var enten forhold til pasient, narkotikabruk på fritiden eller mindre tyveri. Grovt tyveri utelot jeg, det samme med bruk av rusmidler på jobb eller bakvakt. Mens for eksempel en sykepleier som innledet forhold med en tidligere pasient, like etter at pasienten ble utskrevet, mistet autorisasjonen og ikke fikk den tilbake i løpet av de første tre-fire årene, fikk psykiateren som innledet forhold med minst tre pasienter autorisasjonen tilbake i løpet av to-tre år. Forhold psykiateren innrømmer selv, og som varslerne også bekrefter. Varslerne var ikke anonyme i dokumentene, kun i artiklene til TB.

De fleste leger og psykiatere fikk tilbake autorisasjonen i løpet av to år. Et flertall av sykepleiere, hjelpepleiere og vernepleiere fikk ikke autorisasjonen i løpet av samme antall år. Faktisk var det flere tilfeller hvor de ikke fikk autorisasjonen etter tre-fem år heller. På spørsmål om praksisen, ble det klart at helsetilsynet ikke hadde tydelige regler for hva som fører til å få autorisasjonen tilbake eller ikke. Helsetilsynet uttalte at det var vanlig praksis å få søke om å få tilbake autorisasjonen etter to år. Hvor vidt de fikk tilbake autorisasjonen avhenger av en rekke faktorer, blant annet gjentakelsesfare, hva arbeidsgiver sier, alvorligheten i det som er gjort, og en rekke andre faktorer. Helsetilsynet avviste at det er en sammenheng mellom å få autorisasjonen tilbake og yrkestittel. Selv om TB viste til høyere andel leger og psykiatere som fikk tilbake autorisasjonen. En hypotese jeg jobbet med underveis var hvor vidt yrkesgrupper som mangler personell førte til raskere tilslag på autorisasjonssaken deres. I det tidsrommet TB kikket på var det flere steder mangler på psykiatere, psykologer og leger der sakene kom fra, mens det var god nok pågang av sykepleiere, hjelpepleiere og vernepleiere. Manglene på enkelte yrkesgrupper ble i stor grad bekreftet fra politiske hold i de aktuelle kommunene. Høyre uttalte i januar 2021 at de

ønsket å se på ordningen, om det var en grunn til å revidere behandlingen av autorisasjonssaker.

4.2 Fra Charlotte-saken i Tønsberg til nasjonal sak

Charlotte-saken vil trolig kunne føre til store endringer i hvordan autorisasjonssaker behandles fremover. Både den forrige regjeringen som bestilte en revidering av autorisasjonssaker, og nåværende regjering har lovet å sørge for det. Daværende statsminister Erna Solberg påpekte også i slutten av august 2021 at det ikke nødvendigvis skal være slik at alle skal få autorisasjonen tilbake. Hun etterlyste tydeligere retningslinjer, noe nåværende helseminister også har vært tydelig på. Charlotte-saken gjorde at jeg begynte å lure på hvordan autorisasjonssaker ble behandlet, ut fra hva slags kriterier og skjønn, noe som satte i gang en undersøkelse av autorisasjonssaker i Norge med mål om å komme til bunns i nettopp dette. Den undersøkelsen og Charlotte-saken ga meg en rekke spørsmål som resulterte i flere saker, og som også bidro sterkt i at daværende helseminister Bent Høie lanserte både en egen ekspertgruppe og en revidering av autorisasjonssaker tidlig i 2021.

I intervju med Erlend Larsen presenterte jeg både Charlotte-saken og undersøkelse av autorisasjonssaker, for å få svar på en rekke spørsmål jeg hadde rundt ordningen og hvordan den fungerer i praksis. Og ikke minst hvordan den burde fungere i praksis, for å være rettferdig. Det resulterte i artikler hvor Larsen kommenterte behandlingen av denne type saker. Samtidig fattet Larsen interesse for saken, både gjennom intervjuer og gjennom å ha lest seg opp på saken på tb.no, slik at han presenterte informasjonen overfor blant annet helseministeren og helsepolitikkerne i posisjonspartiene. Den journalistiske oppfølgingen av denne saken ble dermed at regjeringen lovet å utrede autorisasjonsbehandlingen. Samtidig fattet regjeringen interesse for Charlotte-saken, slik at den også ble lovet gjennomgått sammen med en rekke andre lignende saker. Overfor TB uttaler Larsen at det var etter TBs oppslag at autorisasjonsbehandling ble lovet revidert, i tillegg til Charlotte-saken. Larsen var på det tidspunktet, julen 2020 og januar 2021, stortingsrepresentant for regjeringspartiet Høyre, og satt i helsekomiteen. Han satt også med fraksjonsansvar på Stortinget.

Spesielt områder som om hvorvidt autorisasjonssaker er helt rettferdige, og kriterier for behandling av autorisasjonssaker var av interesse. I tillegg til hvordan utfallet i Charlotte-saken ble, og da spesielt hvor vidt det var riktig eller ikke at psykiateren fikk tilbake autorisasjonen uten begrensninger i 2020. Helseministeren fattet interesse for saken, og uttalte at han ønsket en redegjørelse for hvordan autorisasjonssaker behandles. Januar 2021 startet det politiske arbeidet som endte med at helseministeren varslet i april at autorisasjonssaker skulle revideres, og at det skulle komme nye retningslinjer for hvordan denne type saker skal behandles. Ønsket og målet er at ikke flere skal oppleve det samme som Charlotte. Våren 2021 ble det også avgjort at en ekspertgruppe skulle se på Charlotte-saken også, for å se om denne saken var riktig behandlet i sin tid. Dette bekreftes også av blant annet Larsen og daværende statsminister Erna Solberg i TB.

Etter januar 2021 ble det stor interesse for Charlotte-saken. En rekke stortingsrepresentanter tok kontakt for å få bedre innsyn i saken, og med ønske om å få kommentere denne saken. Både fra posisjonen og opposisjonen. Det resulterte også i nyhetsoppslag som da nyvalgte Frp-lederen Sylvi Listhaug møtte familien og lovet at dette

skulle få konsekvenser for fremtiden. Det var tydelig at det var mange krefter som ville gjøre noe med autorisasjonssaker generelt og Charlotte-saken spesielt, for å unngå at lignende hendelser skal kunne skje igjen. Noe av det første som stortingsrepresentant Larsen sa da han hørte om Charlotte-saken, var at «det må kreves mer av helsepersonell enn mange andre yrkesgrupper, da vi er helt avhengige av tillit til helsevesenet». Han mente at en psykiater på nærmere 50 år som innleder forhold til en ung sårbar psykisk syk kvinne, og skriver ut resepter på medisiner og angrepiller, ikke er forenelig med virket som psykiater. Dommen på overgrep, som ikke er rettskraftig, var også en indikasjon på at dette var en alvorlig sak. Han ønsker derfor at det skal være tydelige retningslinjer for autorisasjonssaker, som for eksempel når, og eventuelt om, helsepersonell skal få tilbake autorisasjonen sin. Mye av den politiske motivasjonen for å få på plass klarere og tydeligere retningslinjer som treffer mer rettferdig i autorisasjonssaker, var å unngå at noe lignende skulle kunne skje igjen.

4.3 Andre medier

Tønsbergs Blad var først ute med Charlotte-saken. Interessen for sakene oppsto etter at psykiateren havnet i retten for overgrepssanklager, og også ble dømt av tingretten. De kom også på grunn av at Charlotte gikk bort før anken ble behandlet, og psykiateren dermed gikk fri. I tillegg ble det sak da varslerne varslet daværende Fylkesmannen – som i dag kalles Statsforvalteren. Her var det også dokumenter som viste at det var en autorisasjonssak, slik at også Statens helsetilsyn som behandler slike typer saker ble involvert i artiklene.

Tønsbergs Blad var ute med de aller første artiklene om Charlotte-saken allerede i 2012. Siden da har det blitt tallrike artikler fra flere journalister, hovedsakelig i tre runder. De siste to årene er det Sindre Øen som har skrevet om saken. Vinteren 2012-13 var også Aftenposten på Charlotte-saken, og skrev om den av samme grunn som TB, om autorisasjon og varsler. Siden har det også vært en rekke artikler om Charlotte-saken i andre medier, blant annet i Dagbladet senhøsten 2020, og VG mai 2021. Dagbladet tok selv kontakt med TBs journalist da de skrev en sak om familien Thoresen, og deres reaksjon på at psykiateren fikk tilbake autorisasjonen. Familien ønsket også at TB var inkludert hele veien, slik at vi ble godt informert om all interesse for saken og/eller nyhetsartikler. Da VG meldte sin interesse våren 2021, som resulterte i en sak i mai 2021, og etter tallrike oppslag i Tønsbergs Blad, ble jeg også varslet om det av familien.

Charlotte-sakene har også vært i en rekke Amedia-aviser, men da identisk med artiklene i Tønsbergs Blad. Spesielt Vestfold-avisene har vist interesse for Charlotte-saken, og publisert sakene i henhold til Amedia-avtalen. Det har medført at Charlotte-saken har nådd et enda bredere publikum.

TB har et solid kildenettverk i Sykehuset i Vestfold. Det gjelder også i psykiatrien. I perioder var det omtrent daglige oppdateringer om hva som skjedde på innsiden av psykisk helseveggene i SiV. Både med tanke på Charlotte-saken, men også på grunn av saker om anstrengt arbeidsmiljø. Hvor lederne som gikk god for psykiateren var i motvind, da varslere pekte på dårlig arbeidsmiljø, høy turnover blant de ansatte (spesielt psykiatere), og en såkalt frykttkultur blomstret opp i etterkant av avsløringene om psykiateren. Disse to sakene ble hovedsakelig behandlet som separate saker, selv om det var mange kilder internt i SiV som pekte på at også Charlotte-saken hadde sin innvirkning på arbeidsmiljøet og tilliten til

lederne som gikk god for psykiateren. Dette var saker som ble skrevet i 2020 og første halvdel av 2021. Kildenettverket i SiV resulterte også i at jeg var godt oppdatert om det som skjedde med tanke på psykiateren.

4.4 Spesielle erfaringer

Det var både tidkrevende og vanskelig å få retningslinjene for hvordan helsetilsynet behandler autorisasjonssaker. Mest av alt fordi sakene behandles i stor grad ut fra en skjønsmessig tilnærming. Retningslinjene opplevdes vage, og egen undersøkelse av autorisasjonssaker gjorde at jeg ikke ble helt klok på hvordan sakene faktisk skal behandles. Det handlet mer om hva som bør gjøres i ulike scenarier, og alvorligheten i scenariene opplevdes i liten grad å være sammenlignbart med helsepersonelloven eller andre hensyn som må tas.

To av mange varslere var også behandlere av Charlotte. Når jeg først fikk kontakt med dem, fikk jeg også kontakt med resten av varslerne og behandlerne som behandlet Charlotte da hun både var innlagt og ble behandlet i SiV. Varslerne og behandlerne ønsket ikke å stå frem med navn, da de fryktet for konsekvensene av å gjøre dette, som tidligere skrevet under etikkapittelet. De bidro likevel med mye kunnskap om Charlotte-saken, i tillegg til at de bekreftet mye av det foreldrene viste til av informasjon i Charlottes journaler og inntrykk fått underveis. Til tross for utallige timer med kildepleie lot det seg ikke gjøre å få varslerne eller tidligere behandlere av Charlotte til å stå frem. Selv om foreldrene ga sitt samtykke til innsyn i all dokumentasjon om Charlotte. Innholdet måtte derfor sjekkes grundig, og avvies noe mer på grunn av bruk av anonyme kilder. Utallige timer med kildepleie av kilder innad i SiV og varslere, ga uansett resultat i flere saker og et solid innblikk i hva som skjedde på 2000-tallet da Charlotte følte seg misbrukt av psykiateren.

Foreldrene til Charlotte hadde åpenbart gått gjennom en veldig tøff periode. De var også åpne på at påkjeningen de siste ti årene hadde vært svært tøff, og det at psykiateren fikk fortsette påvirket dem i stor grad negativt. Foreldrenes helsetilstand gjorde at det ble mange samtaler og tett dialog over en lengre periode før intervju sto på trykk. Det ble et svært tett samarbeid med foreldrene til Charlotte, selv om det ikke betød at de kritiske spørsmålene uteble. All informasjon jeg fikk ble også svært grundig sjekket ut på grunn av alvorret i saken. Det innholdet jeg var det minste i tvil om, utelot jeg fra artiklene jeg skrev. Vurderingen av det var gjort på bakgrunn av at Charlotte som fornærmede var gått bort, og at dette var tematikk sårt for alle parter involvert. Det ble i tillegg samtaler med andre familiemedlemmer, og mange andre mennesker knyttet til familien. På grunn av både temaet og helsetilstand var det svært viktig å trygge kildene gjennom arbeidet med denne saken. Det arbeidet pågår fremdeles, og siste sak i Charlotte-saken er ikke skrevet.

Familien fikk også stor interesse fra stortingsrepresentanter og andre politikere, som resulterte i at de fikk mange besøk. Det samme gjaldt riksmidia, som også kontaktet familien. Familien uttrykte stor slitasje underveis, spesielt våren 2021 da riksmidia også fattet interesse for saken. Men deres mål var også å stoppe psykiateren fra å kunne ødelegge flere unge sårbare kvinner. Det var motivasjonen deres for å stå frem. Jeg fikk mye dokumentasjon fra foreldrene til Charlotte, men valgte også å be om innsyn i en rekke dokumenter for å være sikker på at jeg hadde all dokumentasjonen tilgjengelig i saken. Blant annet domspapirer, dokumenter fra helsetilsynet og statsforvalteren/fylkesmannen etc.

Private eposter som beskrev overgrep fikk jeg fra foreldrene, og de ble bekreftet av domsdokumentene ettersom de var sentrale i bevisførselen til aktoratet.

Det ble etter hvert i 2021 et flertall på Stortinget som ønsker mer alvorlige konsekvenser for overgrep og/eller forhold med pasienter da de mener det bør stilles ekstra strenge krav til helsepersonell – ettersom vi som samfunn er avhengige av tillit til helsevesenet vårt. TB ønsket derfor å komme til bunn i hvordan helsetilsynet behandler denne type saker, hvordan det påvirker de pårørende, varslerne og sykehusets pasientsikkerhet.

Funnene fra undersøkelsen og analysen av autorisasjonssaker, resulterte i både intervjuer med administrerende direktør ved SiV og en artikkel som nådde statsministerens bord. SiV-direktøren uttrykte bekymring for situasjonen med tanke på psykiateren, noe som resulterte i at psykiateren ikke lenger fikk ha pasientkontakt. Et knapt år etter at han fikk autorisasjonen tilbake uten begrensninger, sa han opp sin stilling hos SiV. I tillegg forsvant begge de to omvarslede lederne i psykiatrien ut dørene i samme tidsrom, sommeren og høsten 2021. Det var spesielt en av de to omvarslede lederne som hadde beskyttet psykiateren.

Det er brukt utallige timer på Charlotte-saken fra tidlig høst 2020 til dags dato. Det har blitt utallige møter med kilder, både møter og per telefon, noe som har vært nødvendig med tanke på alvoret i saken. Det ble også mange samtaler med psykiateren, både skriftlige og muntlige. Det var vanskelig å få psykiateren i tale, men etter sju-åtte måneder så lyktes det å få han mer i tale. Dermed fikk jeg et bedre innblikk i hva han tenkte rundt overgrepsanklagene, forholdet og medisineringen av Charlotte. Psykiateren har blitt kontaktet ved hver eneste sak. Det ble brukt spesielt mye tid på å sette seg inn i hvordan helsetilsynet jobber med autorisasjonssaker, for å få en best mulig forståelse av dette. Spesielt egen undersøkelse av 30 autorisasjonssaker var tidkrevende, da det tok lang tid å finne de riktige dokumentene med tanke på å få innsyn i rett informasjon. Det var også enkelte saker jeg måtte droppe da jeg ikke fant sakspapirene til rett sak. I tillegg var det tidkrevende å få en god nok forståelse av funnene jeg hadde kommet frem til, gjennom bakgrunnsamtaler med personer i kildenettverket mitt som hadde kunnskap om dette. I sum er det brukt svært mye tid per artikkel i Charlotte-saken, når all research er inkludert.

4.5 Hva skjer nå – en families kamp

Charlotte-saken er ikke ferdig per utgangen av 2021. Det gjenstår fremdeles å se hva ekspertutvalget konkluderer i Charlotte-saken. Det vil også bli fulgt opp hvordan de nye autorisasjonsføringene blir i saksbehandlingen til helsetilsynet. I tillegg vil det bli skrevet sak på hva som ble konkludert i det siste varselet, fra høsten 2021. Dette er saker som forventes i løpet av 2022. Samtidig er det av interesse å følge med på hvor vidt psykiateren får en ny jobb i helsevesenet. Per dags dato har han fremdeles autorisasjon, og det er ikke alle helseforetak eller private tjenester som er kjent med hans navn. Jeg har sett lignende tilfeller hvor det å flytte til ny kommune er nok for å kunne starte med blanke ark. Dette kan imidlertid også endre seg, mottar han enda flere varsler. Det siste varselet kom 1.oktober 2021.

Foreldrene til Charlotte har gjort det til sitt livs sak å kjempe for at det som skjedde med Charlotte, ikke skal skje med noen andre. Det har rett og slett blitt familiens store kamp, og

noe de uttrykker hver gang jeg har møtt dem eller snakket med dem. For dem var det som skjedde med Charlotte av en traumatisk karakter, og de frykter gjentakelsesfare ettersom det trolig er minst en håndfull antall lignende saker som psykiateren er involvert i – personlige forhold til pasienter. Skulle psykiateren derfor begynne å jobbe med pasientkontakt igjen, spesielt hvis det er tidligere målgruppe som er unge sårbare kvinner, vil også dette bli en sak for TB. Foreldrene spesielt, men også flere andre i familien, har jobbet en innbitt kamp de siste ti årene for Charlotte, en kamp de lovet henne før hun gikk bort i 2012.

Januar 2022 mistet også psykiateren autorisasjonen for andre gang, på grunn av en lignende sak som Charlotte-saken. Hendelsen var tilbake i 2008, og lignet noe på Charlotte-saken. Det vil resultere i flere saker de neste ukene – i starten av 2022. Blant annet reaksjoner knyttet til at psykiateren mistet autorisasjon for andre gang, og på politianmeldelsen av psykiateren som følge av den nye saken, og hvorfor politiet avviste den saken. Dette er saker jeg jobbet med samtidig med innlevering av rapporten, og som vil bli artikler de neste dagene og ukene.

Leveringsdato: Tønsberg, 14. januar 2022

Sindre Dahl-Øen

VEDLEGG

Tønsbergs Blads avisartikler:

03.10.2012: Første artikkel om psykiateren og Charlotte. Introduserer både saken og foreldrenes ønske om rettferdighet. <https://www.tb.no/tonsberg/nyheter/psykiater-hadde-sex-med-full-og-psykisk-nedbrutt-kvinne/s/2-2.516-1.7566980>

30.08.2013: Familien føler både lettelse og sorg etter at psykiateren mistet autorisasjonen, som følge av forhold med pasienter. <https://www.tb.no/nyheter/tonsberg/nyheter/foler-lettelse-og-sorg/s/2-2.516-1.8043380>

31.08.2013: Advokaten til fornærmedes familie reagerer på at psykiateren hadde pasientkontakt mens saken ble vurdert. <https://www.tb.no/tonsberg/tb/nyheter/legen-burde-vart-suspendert/s/2-2.516-1.8044913>

24.04.2014: Psykiateren tapte ankesaken, og fikk ikke autorisasjonen tilbake. <https://www.tb.no/nyheter/tonsberg/politi-og-rett/hadde-sex-med-psykisk-nedbrutt-kvinne-far-aldri-vare-lege-igjen/s/2-2.516-1.8392147>

04.10.2016: Psykiateren er tilbake i jobb for SiV, knappe tre år etter at han mistet autorisasjonen sin som psykiater. <https://www.tb.no/tonsberg/nyheter/sykehuset-i-vestfold/psykiater-mistet-autorisasjonen-etter-han-hadde-sex-med-full-og-psykisk-nedbrutt-kvinne-na-er-han-tilbake-pa-jobb/f/5-76-387619>

05.10.2016: Pensjonert psykiater mener det er merkelig at psykiateren ble ansatt igjen, etter noen år uten autorisasjon og lang historikk. <https://www.tb.no/nyheter/tonsberg/sykehuset-i-vestfold/pensjonert-psykiater-om-charlotte-saken-merkelig-at-legen-ble-ansatt-igjen/f/5-76-388987>

05.10.2016: Redaktør Sigmund Kydland skriver om det at psykiateren er tilbake på jobb igjen. <https://www.tb.no/meninger/tonsberg/sykehuset-i-vestfold/redaktor-sigmund-kydland-dette-er-et-knyttneveslag-mot-alle-kvinner/o/5-76-388804>

01.11.2020: Psykiateren som hadde sex med alkoholpåvirket og psykisk nedbrutt pasient er tilbake på jobb igjen, uten begrensninger i autorisasjonen. <https://www.tb.no/psykiateren->

[mistet-autorisasjonen-etter-sex-med-full-og-psykisk-nedbrutt-pasient-na-er-han-tilbake-igjen-for-fullt/s/5-76-1418375](https://www.tb.no/mistet-autorisasjonen-etter-sex-med-full-og-psykisk-nedbrutt-pasient-na-er-han-tilbake-igjen-for-fullt/s/5-76-1418375)

02.11.2020: Foreldrene til Charlotte er i sjokk etter at psykiateren kom tilbake i jobb igjen, uten noen begrensninger. <https://www.tb.no/svein-er-sjokkert-etter-at-psykiateren-som-hadde-forhold-til-datteren-fikk-autorisasjonen-tilbake-det-er-helt-forferdelig/s/5-76-1428919>

29.11.2020: Varslerne og behandlerne til Charlotte reagerer kraftig på at psykiateren er tilbake på jobb igjen, og kan behandle unge sårbare kvinner. <https://www.tb.no/psykiateren-hadde-sex-med-full-og-psykisk-nedbrutt-pasient-na-reagerer-varsleren-pa-at-han-fikk-jobben-tilbake-vi-er-skuffet/s/5-76-1457854>

24.12.2020: Tanten til Charlotte mener det er urovekkende å legge risikoen over på psykisk syke kvinner. <https://www.tb.no/legger-risikoen-pa-psykisk-syke-kvinner/o/5-76-1476037>

01.01.2021: Tanten til Charlotte fortviler etter at psykiateren er tilbake på jobb igjen. Hun mener det er helt uforståelig. <https://www.tb.no/sissel-fortviler-etter-at-overgrepssdomt-psykiater-fikk-jobben-tilbake-de-er-villige-til-a-la-sarbare-psykisk-syke-kvinner-bare-risikoen/s/5-76-1479355>

12.01.2021: Høyre-Erlend vil være nådeløs mot leger og sykepleiere som misbruker pasienter seksuelt. <https://www.tb.no/hoyre-erlend-vil-vare-nadelos-mot-leger-og-sykepleiere-som-misbruker-pasienter-seksuelt/s/5-76-1485411>

14.01.2021: Helse- og omsorgsminister Bent Høie vil se på regelverket i tilsynssaker. Det er stor interesse for Charlotte-saken og autorisasjonssaker. <https://www.tb.no/charlotte-saken-havnet-pa-helseministerens-bord-onsker-a-unnga-at-andre-skal-oppleve-det-samme/s/5-76-1487763>

01.02.2021: Lederen som hjalp psykiateren tilbake i jobb uten begrensninger, har fått en rekke varsler mot seg. <https://www.tb.no/ann-christin-og-frida-varslet-om-fryktkultur-vi-ble-overstyrt-og-truet-med-a-miste-jobben/s/5-76-1511553>

19.02.2021: Mener sykehuset har ansvaret for at psykiateren ikke gjør et nytt overgrep: – Han må ikke plasseres i en situasjon hvor gjentakelsesfaren er stor. <https://www.tb.no/mener-sykehuset-har-ansvaret-for-at-psykiateren-ikke-gjor-et-nytt-overgrep-han-ma-ikke-plasseres-i-en-situasjon-hvor-gjentakelsesfaren-er-stor/s/5-76-1507505>

29.03.2021: Lederen som hjalp psykiateren tilbake i jobb uten begrensninger, har fått en rekke varsler mot seg. <https://www.tb.no/sliter-med-a-fa-tak-i-folk-til-denne-jobben-jeg-sluttet-pa-grunn-av-arbeidsmiljoet/s/5-76-1526466>

27.05.2021: Helseminister Bent Høie setter ned ekspertgruppe for å granske gamle overgrepssaker etter TB-avsløringer. <https://www.tb.no/hoie-setter-ned-ekspertgruppe-for-a-granske-gamle-overgrepssaker-etter-tb-avsloringer/s/5-76-1562570>

03.06.2021: Psykiateren i Charlotte-saken får ikke lenger ha alenekontakt med pasienter: – Det er åpenhet om historikken hans. <https://www.tb.no/psykiateren-i-charlotte-saken-far-ikke-lenger-ha-alenekontakt-med-pasienter-det-er-apenhet-om-historikken-hans/s/5-76-1566378>

29.06.2021: Sylvi Listhaug lover å ta affære etter Charlotte-saken: - Det skal være ingen vei til bake for slike handlinger. <https://www.tb.no/sylvi-listhaug-lover-a-ta-affare-etter-charlotte-saken-det-skal-vare-ingen-vei-til-bake-for-slike-handlinger/s/5-76-1580578>

06.09.2021: Psykiater som hadde sex med sovende pasient slutter i jobben. Også statsminister Erna Solberg kommenterer Charlotte-saken. <https://www.tb.no/psykiater-som-hadde-sex-med-sovende-pasient-slutter-i-jobben-det-er-ikke-nok/s/5-76-1630825>

22.12.2021: Nytt varsel mot psykiater som hadde sex med sovende pasient: – Det er konkludert. <https://www.tb.no/nytt-varsel-mot-psykiater-som-hadde-sex-med-sovende-pasient-det-er-konkludert/s/5-76-1701574>

13.01.2022: Psykiateren mistet autorisasjonen for andre gang. <https://www.tb.no/psykiateren-som-hadde-sex-med-full-og-psykisk-nedbrutt-pasient-har-mistet-autorisasjonen-igjen/s/5-76-1715406>